

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010271
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8321010271.5

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.06.2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/37/2021 zo dňa 19.10.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného A. B. v bode 2/ rozsudku, vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa dopustil tak, že

- spolu s C. A. a D. E. presne nezisteného dňa v mesiaci február v roku 2020 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli na motorovom vozidle zn. Seat Leon, ev. č. F. XXX G., ktoré viedol D. E. na ulicu A. v F., kde D. E. ostal strážiť vo vozidle a C. A. s A. B. vystúpili z vozidla a cez otvorenú bránu oplotenia neoprávnene vstúpili na dvor rodinného domu na ulici A. H. XXXX/X I. F., ktorý trvale obýva I. J., následne vošli do neuzamknutej hospodárskej budovy, z ktorej odcudzili 1 kus plazmového televízora zn. Grundig, typ 32VLE4304BF, v. č. 018732405201240151 a 1 kus plazmového televízora zn. Hitachi, V15J08, v. č. 100964361510, ktoré odniesli do osobného motorového vozidla, čím spôsobili poškodenie I. J. odcudzením vecí škodu vo výške 140,00 eur.

Za to mu súd prvého stupňa uložil podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, pre výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému B. trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/53/2020 zo dňa 30.07.2020, ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne zrušil aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku a to tak proti výroku o vine ako aj treste podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu dňa 10.03.2023 bol vypočutý ako svedok C. A., ktorý uviedol, že s obžalovaným (A. B.) spolu vošli do šopy v F., odkiaľ zobrali každý osobitne po jednom televízore. Televízory následne preniesli do auta, v ktorom sedel D. E.. Jeden z televízorov odniesli k mužovi, ktorého meno si svedok nevie spomenúť a druhý televízor si zobral B. E.. C. A. ďalej uviedol postupom podľa § 125 Tr. poriadku,

keď bol obžalovanému postavený tvárou v tvár, že bol fyzicky prítomný pri odcudzení dvoch televízorov a že to môže potvrdiť aj B. E.. Následne bol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok D. E., ktorý výslovne uviedol, že v kritický čas, keď sa vracal z obce K. domov do F., na zakývanie zastavil C. A.. C. A. ho požiadal, aby ho odviezol ku starej lekární v F. za K. G.. On ho tam odviezol, pričom vie, že niečo naložil do kufra, keď k nemu do auta nasadal. Niečo z kufra vyberal, keď rozprával s K. G., potom ku mne (t. j. D. E.) nasadol a povedal, že má televízor v mojom aute a môžem si ho nechať. Následne na výslovnú otázku prokurátora, či pri tejto udalosti bol ešte niekto prítomný, svedok D. E. uviedol, že nie, že tam bol C. A. sám. Obžalovaný A. B. jednoznačne vypovedal, že pri nakladaní a prevoze televízorov autom D. E. tam fyzicky prítomný nebol. Toto ako svedok potvrdil tiež D. E.. Z toho podľa názoru obžalovaného logicky vychádza, že keď C. A. klame pod prísahou, t. j. hovorí nepravdu ohľadne tejto časti žalovaného skutku prokurátorom, t. j. klame aj v ostatnej časti skutku jemu kladeného za vinu aj teraz prvostupňovým súdom. C. A. je ako svedok nedôveryhodný, čo obžalovaný podrobne uviedol v odôvodnení prvotného odvolania zo dňa 28.05.2022. C. A. sa predtým v F. medzi štyrmi očami vyhrážal obžalovanému, že ho dostane do basy a nikto ho od toho nezachráni. Na základe uvedeného obžalovaný konštatoval, že prvostupňový súd bez konkrétneho logického dôveryhodného vysvetlenia podrobne nerozvedol, prečo doslova a do písmena uveril svedeckej výpovedi C. A., na ktorej postavil výrok vyneseného rozsudku a tiež neuviedol, prečo a z akých dôvodov výpoveď svedka D. E. považoval za bezvýznamnú alebo nedôveryhodnú alebo prečo jej neuveril. Výpoveď D. E. totiž jednoznačne svedčí v prospech obžalovaného ako nevinného. Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil podľa § 231 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že ako obžalovaný mal spáchať skutok alebo podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, aby odvolací súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Na základe takto včas a oprávnenou osobou podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

V prejednávanej veci ide o druhé rozhodovanie krajského súdu, keď uznesením sp. zn. 3To/55/2022 zo dňa 28.12.2023, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd v danom uznesení poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nie je zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď uveril výpovedi svedka C. A. a naopak, neuveril výpovedi D. E. a K. G., čím došlo k porušeniu ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Ďalej nebolo zrejmé, na základe čoho dospel okresný súd k záveru, že došlo k vniknutiu do domu iného, respektíve do priestorov, ktoré tvoria príslušenstvo domu, keďže v prípravnom konaní nebola vykonaná obhliadka miesta činu a ani inak nebolo vykonané dokazovanie v tomto smere, či vniknutím do hospodárskej budovy došlo k porušeniu domovej slobody.

Súd prvého stupňa po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodovanie vykonal na hlavnom pojednávaní potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. poriadku a dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom.

V uvedenej trestnej veci podľa názoru krajského súdu tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred okresným súdom, nebolo sporné, že došlo k odcudzeniu jedného plazmového televízora značky Grundig, typ 32VLE4304BF, v. č. 018732405201240151 a jedného plazmového televízora značky Hitachi, V15J08, v. č. 100964361510, čím bola spôsobená škoda poškodenej I. J. odcudzením vecí vo výške 140,- eur. Napokon uvedené veci boli poškodenej už v prípravnom konaní vrátené.

Obžalovaný A. B. poprel, aby on uvedené veci odcudzil, keď v prípravnom konaní uviedol, že dňa 01.03.2020 odišiel do práce do C. v Českej republike. Zároveň predložil pracovnú zmluvu, z ktorej plynie, že do práce nastúpil až dňa 09.03.2020. Výpoveď obžalovaného považoval aj krajský súd za nedôveryhodnú, vykonanú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Zo spáchania skutku však obžalovaného usvedčil predovšetkým svedok (v tejto veci odsúdený) C. A., ktorý konzistentne od prípravného konania až po výpoveď na hlavnom pojednávaní v podstatných bodoch zhodne uvádzal, že išli spolu všetci traja na motorovom vozidle, ktoré viedol D. E., s obžalovaným A. B. vošli do šopy v F., odkiaľ vzali dva televízory, jeden si nechal E. a druhý odviezli jednému mužovi (K. G.). O televízoroch vedel od kamaráta A. B., ktorý je vnukom poškodenej. Na tejto výpovedi zotrval svedok aj pri konfrontácii s obžalovaným B.. Ani krajský súd nezistil dôvod, prečo by neuveril výpovedi svedka A., ktorý sa k jeho spáchaniu aj sám priznal a v priebehu trestného konania vypovedal zhodne.

Svedkyňa poškodená I. J. v prípravnom konaní uviedla, že niekedy pred 04.03.2020 zistila, že jej chýbajú televízory, ktoré mala uložené v hospodárskej budove, nenahlásila to, niekedy v júni jej policajti povedali, že vedia, kto jej odcudzil uvedené televízory.

Zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe obžalovaného usvedčil aj svedok K. G., ktorý v prípravnom konaní uviedol, že on povedal C. A., že potrebuje televízor, neskôr v jeden večer prišli za ním C. A. a D. E. a A. mu ponúkol televízor, mali vtedy v kufri dva televízory, neskôr mu A. B. povedal, že aj on vtedy sedel v aute. Uvedený televízor vydal policajtom v lete 2020. S A. B. sa stretol uvedený svedok jeden deň aj dva dni pred svojím výsluchom na polícii. Uvedený svedok G. v priebehu konania menil svoju výpoveď v prospech obžalovaného B..

K odvolacej námietke obžalovaného, že svedok D. E. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa potvrdil neprítomnosť obžalovaného v aute pri nakladaní a prevoze televízorov a teda svedok C. A. klame ohľadom spolupáchania skutku obžalovaným, odvolací súd dodáva, že účasť obžalovaného na spáchaní skutku svedok C. A. (bývalý kamarát obžalovaného) potvrdil vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Svedok C. A. počas celého konania vypovedal rovnako. Tiež uviedol, že o televízoroch spolu s obžalovaným vedeli od A. B., ktorý v danom rodinnom dome vtedy býval.

Odvolací súd ďalej uvádza, že po zhodnotení (aj navzájom si protirečiacich) dôkazov, súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že všetky uvedené tvrdenia vyvracajú obhajobu obžalovaného, ktorý tvrdil, že od 01.03.2020 sa nachádzal v Českej republike (kde od 09.03.2020 začal pracovať), a teda sa nemohol (v marci 2020) spolupodieľať na odcudzení televízorov, keďže ani pracovná zmluva nepotvrdila obranu obžalovaného, ktorý sa v čase skutku mohol nachádzať v F..

Čo sa týka chýbajúcej zápisnice o obhliadke miesta činu, svedkyňa I. J. na pojednávaní pred súdom prvého stupňa zo dňa 19.10.2023 popísala a označila dané nehnuteľnosti, v ktorej boli televízory uložené (nehnuteľnosti sú súčasťou obydlia a boli riadne oplotené).

Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný B. stíhaný, uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, sa stal, má znaky trestného činu a spáchal ho práve obžalovaný A. B. spolu s ďalšími dvoma osobami.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia skutku ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, keďže došlo k vniknutiu do priestorov, ktoré tvoria príslušenstvo domu - ohradené príľahlé hospodárske priestory. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa domom iného rozumie nielen vlastný bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, ako je povala, pivnica, ostatné vedľajšie miestnosti, uzavretý dvor a príľahlá uzavretá záhrada, vrátane objektov, ktoré sa tam nachádzajú, ako napríklad dreváreň. Po doplnení dokazovania okresným súdom bolo ustálené miesto, odkiaľ boli uvedené televízory odcudzené a to výpoveďou poškodenej, ktorá miesto označila na fotodokumentácii na č.l. 83 a 84 spisu.

Zo zápisníc o vydaní veci plynie, že 02.07.2020 bol zaistený televízny prijímač zn. Hitachi svedkovi K. G. a 30.06.2020 televízor zn. Grundig odsúdenému D. E., ktoré boli následne vrátené poškodenej.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd konštatuje, že v poradí prvom rozsudku súdu prvého stupňa chýbali úvahy ohľadom poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. I/ Tr. poriadku, keďže obžalovaný počas celého konania popieral spáchanie trestného činu. Nakoľko bol v rámci trestného konania vydaný druhý odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, okresný súd rešpektoval zásadu „zákazu reformatio in peius“

a opäť priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. poriadku. Obžalovaný zároveň spáchal viac trestných činov, čo predstavuje priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zákona, teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný (pričom súd prvého stupňa správne vo svojom odôvodnení rozhodnutia, ako v poradí druhom, uviedol, že v skutočnosti mal byť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyhodnotený ako prevaha priťažujúcich okolností).

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v súlade so zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zákona, keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, uložil obžalovanému zákonný a primeraný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/53/2020 zo dňa 30.07.2020. Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd prvého stupňa správne zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nezistiac možnosť zmeny rozsudku v prospech obžalovaného, krajský súd odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.